

Si-atunci mă închid în tăcere...

Franko

Si-atunci mă închid în tăcere plângând,
Cuvântul mi-e mut... doar necuvinte...
Asemeni cu vântul prin frunze bătând,
Iar glasul-i e mut... fără cuvinte...

Doar ochii mai spun durerea ce am,
Ce sfâșie viață din mine...
Răzbind prin a pupilelor geam,
Stropi de mărgean... din mine.

Iar mâna în tremur înșiră pe foi,
Cuvinte -a tăcerii din suflet,
In glasul penei eu îmi înmoi ,
Tăcerea ce zace în suflet .

Tăcut este totul în jur și pustiu ,
Tăcută e chiar și tăcerea ,
Doar pana în șoapte mai spune ce scriu,
Spărgând cu glasul-i tăcerea.

Franko_ms

Ravenna